



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Confessio Fidei Exhibita Invictiss. Imp. Carolo V. Cæsari
Aug. in Comicijs Avgvstæ. Anno M. D. XXX.**

Melanchthon, Philipp

Viteberga, 1542

VD16 C 4714

De Vsv Sacramenti, & de sacrificio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35748

Spōndendum est. Non ignoramus Missam a Patriis appellari sacrificium, sed hi non uolunt Missam ex opere operato, conferre gratiam, & applicatam pro alijs mereri eis remissionem peccatorū culpæ & pœnæ. Vbi leguntur hæc portenta uerborum apud Patres? sed aperte testantur se de gratiarū actione loqui. Ideoq; uocat ἐυχαριστηρίαν, Diximus autem supra sacrificium ἐυχαριστηρία non mereri reconciliationem, sed fieri a reconciliatis, sicut afflictiones non merentur reconciliationē, sed tunc sunt sacrificia ἐυχαριστηρία, quando reconciliati, sustinent eas. Et hoc responsum in genere ad Patrum dicta, satis tuetur nos contra aduersarios. Certum est enim illa figmenta de merito operis operati nusquam extare apud Patres. Sed ut tota causa magis perspici possit, dicemus & nos de usu sacramenti, ea quæ certum est consentanea esse Patribus & Scripturæ.

DE VSV SACRAMENTI,

& de sacrificio.

Quidam belli homines fingunt coenam Domini institutam esse propter duas causas. Primum, ut sit nota & testimonium professionis,

X ij sicut

DE VSV SACRA.

sicue certa forma cuculli est signum certæ professiōnis. Deinde cogitant præcipue talem notam Christo placuisse, uidelicet conuiuium, ut significaret mutuam inter Christianos coniunctionem atq; amicitiam, quia symposia sunt signa foederum, & amicitiæ. Sed hæc opinio est ciuilis, nec ostendit præcipuum usum rerum a Deo traditarum, Tantum de caritate exercenda loquitur, quam homines profani & ciuiles, ut cunq; intelligunt, De fide non loquitur, quæ quid sit pauci intelligunt.

Sacramenta sunt signa uoluntatis Dei erga nos, non tantum signa sunt hominum inter se. Et recte definiunt sacramenta in nouo testamento esse signa gratiæ, Et quia in sacramento duo sunt, Signum & Verbum. Verbum in nouo testamento est promissio gratiæ addita signo. Promissio noui testamenti est promissio remissiōis peccatorū, sicut Textus hic dicit, Hoc est corpus meum quod prouobis datur, Hic est calix noui testamenti, cum sanguine meo, qui pro multis effundetur in remissiōnem peccatorum. Verbum igitur offert remissiōnem peccatorum. Et ceremonia est quasi pictura uerbi seu sigillum, ut Paulus uocat, ostendens præmissionem. Ergo sicut promissio inutilis est, nisi si de accipiatut

de accipiatur, ita inutilis est ceremonia, nisi fides accedit, quæ uere statuat hic offerri remissionem peccatorum. Et hæc fides erigit contritas mentes. Et sicut uerbum ad hanc fidem excitandam traditum est, ita sacramentum institutum est, ut illa sp̄cies incurrens in oculos moueat corda ad credendum. Per hæc enim uidelicet per uerbum & sacramentum operatur spiritus sanctus. Et talis usus sacramenti, cum fides uiuificat per terrefacta corda, cultus est noui testamenti, quia nouum testamentum habet motus spirituales, mortificationem & uiuificationem. Et ad hunc usum instituit Christus, cum iubet facere in sui commemorationem. Nam meminisse Christi, non est ociosa spectaculi celebratio, aut exempli causa instituta, sicut in tragedijs celebratur memoria Herculis, aut Ulixis. Sed est meminisse beneficia Christi, eaq; fide accipere, ut per ea uiuiscemur. Ideo Psalmus ait. Memoriam fecit mirabilem suorum, misericors & miserator Dominus, Escam dedit timentibus se. significat enim uoluntatem & misericordiam Dei agnoscendam esse, in illa ceremonia. Illa autem fides, quæ agnoscit misericordiam, uiuificat. Et hic principalis usus est sacramenti, in quo apparet qui sint idonei ad sacramentum, uidelicet per terrefactæ

X iii conscientie

DE VSV SACRA.
conscientiae & quo modo uti debeant.

Accedit & sacrificium. Sunt enim unius rei plures fines, Postquam conscientia fide erecta sensit ex qualibus terroribus liberetur, tum uero serio agit gratias pro beneficio & passione Christi, & utitur ipsa ceremonia ad laudem Dei, ut hac obedientia gratitudinem ostendat & testatur se magnificere dona Dei. Ita fit ceremonia sacrificium laudis. Ac patres quidem de duplice effectu loquuntur, de consolatione conscientiarum, & de gratiarum actione seu laude. Horum effectuum prior ad sacramenti rationem pertinet, posterior pertinet ad sacrificium. De consolatione ait Ambrosius. Accedite ad eum & absoluimini, quia est remissio peccatorum. Qui sit iste queritis. Audite ipsum dicentem. Ego sum panis uitæ, qui uenit ad me non esuriet, & qui credit in me, non sicut unquam. Hic testatur in sacramento offerri remissionem peccatorum, testatur & fide accipi debere. Infinita testimonia leguntur in hanc sentenciam apud Patres, que omnia detorquent aduersarij ad opus operatum & applicandum pro alijs, cum Patres aperie requirant fidem, & de propria cuiusq; consolacione loquantur, non de applicatione. Præter hec leguntur

leguntur & sententiæ de gratiarum actione, quæ
lis illa est suauissime dicta a Cypriano, de pie com=
municantibus. Pietas inquit inter data & condo=
nata se diuidens, gratias agit tam uberis beneficij
largitori, id est, pietas intuetur data & condona=
ta, hoc est, confert inter se magnitudinem beneficio=
rum Dei & magnitudinem nostrorum malorum,
mortis & peccati, & agit gratias &c. Et hinc
exitit appellatio εὐχαριστίας in Ecclesia. Neq;
uero ceremonia ipsa est gratiarum actio ex opere
operato applicanda pro alijs, ut mereatur eis re=
missionem peccatorum &c. ut liberet animas de=
functorum. Hæc pugnant cum iusticia fidei, quasi
ceremonia, sine fide profit, aut facienti, aut alijs.

DE VOCABVLIS MISSÆ.

ADuersarij reuocant nos etiam ad Gramma=
ticam, sumunt argumenta ex appellationi
bus Missæ, quæ non habent opus longa disputatio=
ne. Non enim sequitur Missam, etiamsi uocatur sa=
crificium opus esse ex opere operato gratiam con=
ferens, aut applicatū pro alijs, mereri eis remissio=
nem peccatorum &c. Λότουγγία inquiunt, signi=
ficit sacrificium. Et Græci Missam appellant litur

X. iiiij. giam.